

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 438
din 30.07.2008**

Dosar nr.: 301/2008

Petiția nr.: 5663 din data 14.04.2008

Petent: B D

Reclamat: Ministerul Internelor și Administrației Publice; Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.I.R.A.

Obiect: discriminare instituită prin dispozițiile Acordului privind raporturile de serviciu între M.I.R.A. și S.N.P.P.C. din M.I.R.A., pe criteriul apartenenței religioase cu privire la zilele de sărbători legale și zilele de repaus săptămânal

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. B D cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Internelor și Administrației Publice, cu sediul în Piața Revoluției nr. 1A, Sector 1, București.

I.2.2. Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.I.R.A., cu sediul în Splaiul Independenței nr. 202 A, etaj 2, camera 1, Sector 6, București.

II. Obiectul sesizării

2.1. Petentul solicită constatarea unei situații discriminatorii creată prin dispozițiile art. 30 alin. 6 și 7 din Acordul privind raporturile de serviciu încheiat între M.I.R.A. și S.N.P.P.C., cu privire la zilele de sărbătoare legală în care nu se lucrează și de repaus săptămânal.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 5663 din 14.04.2008, petentul susține că este discriminat pe criteriul apartenenței sale la religia creștin-ortodoxă comparativ cu persoanele aparținând altor culte religioase legale, în raport cu prevederile art. 30 pct. 6 și pct. 7 din Acordul privind raporturile de serviciu încheiat între M.I.R.A. și S.N.P.P.C. din M.I.R.A..

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate sub nr. 5663 din 14.04.2008, prin adresa cu nr. 6167 din 24.04.2008, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției, Ministerului Internelor și Reformei Administrative. Prin adresa cu nr. 6166 din 24.04.2008, Colegiul a solicitat punctul de vedere al Sindicatului Național al Polițiștilor și Personalului Contractual, cu privire la obiectul petiției.

4.2. Prin adresele înregistrate cu nr. 7468 din 27.05.2008 și nr. 6608 din 05.05.2008, Ministerul Internelor și Reformei Administrative precum și Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual au comunicat punctele de vedere solicitate.

4.3. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.4. Prin adresa cu nr.7281 din 22.05.2008 a fost citat petentul. Prin adresa nr. 7282 din 22.05.2008 a fost citat Ministerul Internelor și Reformei Administrative, prin reprezentant. Prin adresa cu nr. 7283 din 22.05.2008 a fost citat Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 24.06.2008.

V. Susținerile părților

Susținerile petenului

5.1.1. Pe fond, prin plângerea înregistrată cu nr. 5663 din 14.04.2008, petentul susține că este discriminat pe criteriul apartenenței sale la religia creștin-ortodoxă comparativ cu persoanele aparținând altor culte religioase legale, în raport cu prevederile art. 30 pct. 6 și pct. 7 din Acordul privind raporturile de serviciu încheiat între M.I.R.A. și S.N.P.P.C. din M.I.R.A..

5.1.2. Petentul arată că la nivelul M.I.R.A., sub nr. 15232 din 07.08.2007 a fost înregistrat Acordul privind raporturile de serviciu, încheiat între M.I.R.A. și S.N.P.P.C..

5.1.3. Potrivit art. 30 din Acord „(6) În situația în care pentru orele lucrate peste durata programului normal de lucru nu există posibilitatea compensării cu timp liber corespunzător, orele respective se plătesc cu:

- un spor de 75% din salariul de bază pentru primele două ore;
- un spor de 100% pentru următoarele ore, precum și pentru activitatea desfășurată în zilele sâmbătă, duminică, sărbători legale ori declarate nelucrătoare. Numărul orelor plătite nu poate depăși 360 ore anual, plata acestora efectuându-se, de regulă cu ocazia plății salariului din luna în care s-au efectuat pe baza pontajului aprobat de șeful nemijlocit, dar nu mai târziu de trei luni.

(7) Zilele de sărbători legale în care nu se lucrează sunt:- 1 și 2 ianuarie; - a doua zi de Paști; - 1 Mai; - 1 Decembrie; - prima și a doua zi de Crăciun; - 2 zile pentru fiecare dintre cele două sărbători religioase anuale, declarate astfel de cultele religioase legale, altele decât cele creștine, pentru persoanele aparținând acestor culte”.

5.1.4. Petentul consideră că prevederile în speță sunt discriminatorii față de legislația în vigoare, respectiv Ordonanța nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor precum și art. 1 și art. 134 din Codul Muncii. În acest sens, petentul arată că prevederile Acordului între M.I.R.A. și S.N.P.P.C. sunt discriminatorii în înțelesul dispozițiilor art. 1 și art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

Sușinerile Sindicatului Național al Polițiștilor si Personalului contractual din M.I.R.A.

5.2.1. Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului contractual din M.I.R.A. arată că zilele de repaus săptămânal, conform O.G. nr. 38/2003, coroborat cu art. 30 alin.1 din Acord, sunt de regulă, sâmbăta și duminica. Chiar dacă O.G. nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, prevede la art. 16 alin.1 lit.b faptul că orele lucrate în zilele de repaus săptămânal sau în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, se plătesc cu un spor de 100%, în Acord s-au specificat zilele de sâmbătă și duminică, în loc de zilele de repaus săptămânal, pentru a nu mai fi loc de interpretare din partea unor factori de conducere din M.I.R.A.

5.2.2. Conform art. 30 alin.3 din Acord, programul de lucru, pe lângă cel normal de 8 ore pe zi, de luni până vineri (cu zile de repaus sâmbăta și duminica), poate fi organizat de către șefii unităților, în funcție de specificul muncii, în trei modalități alternative. Art. 30 alin.3 teza 1 prevede expres faptul că, la programul de 8 ore lucru, 16 ore timp liber, se va acorda un număr de zile libere egal cu numărul zilelor de sâmbăta și duminica din luna respectivă (considerate zile de repaus săptămânal conform O.G. nr. 38/2003), precum și a zilelor de sărbători legale ori declarate nelucrătoare. Din prevederile Acordului rezultă clar că toate orele lucrate din zilele considerate zile de repaus săptămânal, așa cum stipulează OG nr. 38/2003, sunt plătite cu un spor de 100%. Astfel, se apreciază că petiția adresată nu are nicio legătură cu discriminarea pe criteriul apartenenței religioase, deoarece, prevederile Acordului se aplică tuturor polițiștilor, indiferent de apartenența religioasă.

Sușinerile Ministerului Internelor și Reformei Administrative

5.3.1. M.I.R.A. arată că prevederile art. 30 alin.6 din Acord sunt în concordanță cu dispozițiile O.G. nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, cu modificările și completările ulterioare.

5.3.2. În ceea ce privește art. 30 pct. 7, M.I.R.A. arată că art. 134 din legea nr. 53/2003 privind Codul Muncii, cu modificările și completările ulterioare, prevede zilele de sărbătoare legală, în care nu se lucrează, iar dispozițiile din Codul Muncii referitoare la zilele de sărbătoare legală, sunt aplicabile și polițiștilor.

5.3.3. Analizând aspectele sesizate, nu se poate reține existența unui tratament de deosebire, excludere, restricție, preferință, în exercitarea unui drept, deoarece legea stabilește clar și neechivoc care sunt drepturile de care beneficiază toți polițiștii, atât în privința orelor suplimentare prestate peste durata programului normal de lucru, cât și în privința zilelor libere care se acordă pentru sărbătorile legale.

5.3.3. Astfel, se apreciază că nu s-a creat nicio situație discriminatorie, referitoare la numărul de zile afectate sărbătorilor legale pentru cultul creștin ortodox față de cele ale altor culte religioase și nici în ceea ce privește aplicarea prevederilor art. 16 alin.1 din O.G. nr. 38/2003 privind plata orelor suplimentare invocate de petent.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director reține că, pe fond, prin plângerea înregistrată cu nr. 5663 din 14.04.2008, petentul susține că este discriminat pe criteriul apartenenței sale la religia creștin-ortodoxă comparativ cu persoanele aparținând altor culte religioase legale, în raport cu prevederile art. 30 pct. 6 și pct. 7 din Acordul privind raporturile de serviciu încheiat între M.I.R.A. și S.N.P.P.C. din M.I.R.A..

7.1. **În drept**, Colegiul Director, în analiza actelor sau faptelor de discriminare, se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

7.3. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.5. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

7.6. Colegiul observă că la data de 06.08.2007, Ministerul Internelor și Reformei Administrative și Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.I.R.A. au semnat un Acord privind raporturile de serviciu, unic la nivelul Ministerului Internelor și Reformei Administrative, pentru structurile unde se aplică Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, având ca temei drepturile garantate de art. 6 din Carta Socială Europeană, art. 41 alin. (5) din Constituția României, art. 72 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată.

7.7. Potrivit art. 30 din Acord „(1) Durata normală de lucru pentru polițiști este de 8 ore pe zi și 5 zile pe săptămână, potrivit legii.

(2) Durata maximă legală a timpului de muncă nu poate depăși 48 de ore pe săptămână, inclusiv orele suplimentare. Prin excepție, durata timpului de muncă poate fi prelungită peste 48 de ore pe săptămână, cu condiția ca media orelor de muncă, calculată pentru o perioadă de referință de 3 luni calendaristice, să nu depășească 48 de ore pe săptămână.

(3) Programul de lucru se poate organiza de către șefii unităților, astfel:

– 8 ore program de lucru – 16 ore timp liber, cu acordarea de zile libere în decursul lunii (numărul de zile libere este egal cu numărul zilelor de sâmbătă și duminică din luna respectivă, precum și a zilelor de sărbători legale ori declarate nelucrătoare);

– 12 ore program de lucru (în cursul zilei) – 24 de ore timp liber urmate de 12 ore program de lucru (în cursul nopții) – 48 de ore timp liber;

– 24 de ore program de lucru – 72 de ore timp liber.

(4) În cazul în care polițistul face parte din cadrul grupei operative constituită la nivelul unității, iar programul de lucru al grupei este de 24 de ore, timpul liber de care beneficiază se stabilește astfel:- după un schimb în cursul săptămânii, timpul de odihnă este de 48 de ore;- după un schimb în zilele de sâmbătă, duminică sau în zilele de sărbători legale ori declarate nelucrătoare, timpul liber este de 72 de ore.

(5) Munca prestată în intervalul dintre orele 22-06 este considerată muncă de noapte.

(6) În situația în care pentru orele lucrate peste durata programului normal de lucru nu există posibilitatea compensării cu timp liber corespunzător, orele respective se plătesc cu:

- un spor de 75% din salariul de bază pentru primele două ore;

- un spor de 100% pentru următoarele ore, precum și pentru activitatea desfășurată în zilele sâmbătă, duminică, sărbători legale ori declarate nelucrătoare. Numărul orelor plătite nu poate depăși 360 ore anual, plata acestora efectuându-se, de regulă cu ocazia plății salariului din luna în care s-au efectuat pe baza pontajului aprobat de șeful nemijlocit, dar nu mai târziu de trei luni.

(7) Zilele de sărbători legale în care nu se lucrează sunt:- 1 și 2 ianuarie; - a doua zi de Paști; - 1 Mai; - 1 Decembrie; - prima și a doua zi de Crăciun; - 2 zile pentru fiecare dintre cele două sărbători religioase anuale, declarate astfel de cultele religioase legale, altele decât cele creștine, pentru persoanele aparținând acestor culte”.

7.8. În raport cu aceste prevederi, Colegiul observa că, potrivit Ordonanței nr. 38 din 30 ianuarie 2003 privind salarizarea și alte drepturi ale Polițiștilor, cu modificările și completările ulterioare, art. 16: “(1) Orele prestație peste durata normală a timpului de lucru de polițiștii încadrați în funcții de înalți funcționari publici, funcționari publici de conducere și funcționari publici de execuție se vor plăti cu un spor din salariul de bază, după cum urmează:

a) 75% din salariul de bază pentru primele două ore de depășire a duratei normale de lucru;

b) 100% din salariul de bază pentru orele următoare.

Cu un spor de 100% se plătesc și orele lucrate în zilele de repaus săptămânal sau în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează.

(2) Munca prestată potrivit alin. (1) poate fi compensată cu timp liber corespunzător, la cererea politistului, în condițiile în care orele nu au fost plătite.

(3) Munca peste durata normală a timpului de lucru poate fi prestată și sporurile prevăzute la alin. (1) se pot plăti numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă în scris de șeful ierarhic, fără a se depăși 120 de ore anual, iar în cazuri cu totul deosebite se poate aproba efectuarea orelor suplimentare și peste acest plafon, dar nu mai mult de 360 de ore anual, cu aprobarea ordonatorului de credite și cu încadrarea în fondurile bugetare aprobate”.

7.9. Colegiul director ia act de susținerile părților, și reține că petentul consideră discriminatorii prevederile art. 30 alin.6 și alin.7 din Acord în raport cu prevederile art. 16 din Ordonanța nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, contrar art. 1 și 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, fără însă a preciza sub ce aspect, dispozițiile în speță induc distincții pe criteriul de religie, între petent și alte persoane aflate în situații analoage ori comparabile.

7.10. Or, din acest punct de vedere, Colegiul Director, sub aspectul incidenței art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, este de opinie că împrejurarea invocată corelativ nașterii unui tratament ipotetic diferit, ar decurge sui generis din prevederile Acordului încheiat între reclamați. În fapt, în exercitarea competențelor sale, Colegiul Director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță generică ce decurge din actul între părți, în speța art. 30 alin.6 și alin. 7, prevedere ce instituie discriminări, în opinia petentului, în contradicție cu art. 1 și art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Însă, plângerea astfel cum este formulată precum și susținerile petentului nu sunt de natură a evidenția niciun element de fapt care ar permite, sub aspectul scopului sau efectului creat, reținerea unui comportament factual de restricție, preferință, excludere sau deosebire aplicat direct petentului, în raport cu persoane aflate în situații analoage, datorită unui criteriu determinat, în speță apartenența la religia ortodoxă, și care a avut drept consecință juridică afectarea unui drept prevăzut de lege în beneficiul său. În raport de plângerea formulată și susținerile petentului, în opinia Colegiului Director nu se poate reține o împrejurare ipso facto aplicată la situația particulară a petentului, ceea ce ar putea determina eventuala incidență a unui comportament de natura celor reglementate de prevederile O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, sau o eventuală răspundere contravențională, după caz.

7.11. Sub aspectul prevederilor art. 30 alin.7 din Acord, Colegiul Director observă că legea nr. 53 din 24 ianuarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, în art. 134 prevede zilele de sărbătoare legală în care nu se lucrează. Astfel, potrivit art. 134 “(1) Zilele de sărbătoare legală în care nu se lucrează sunt:- 1 și 2 ianuarie; - prima și a doua zi de Paști; - 1 mai; - 1 decembrie; - prima și a doua zi de Crăciun; - 2 zile pentru fiecare dintre cele două sărbători religioase anuale, declarate astfel de cultele religioase legale, altele decât cele

creștine, pentru persoanele aparținând acestora. (2) Acordarea zilelor libere se face de către angajator”.

Or, prevederile art. 30 alin.7 din Acord sunt în fapt identice cu prevederile art. 134 alin.1 din legea nr. 53/2003 privind Codul Muncii.

7.12. Retinand aceleași considerente cu privire la lipsa unei împrejurari invocate de petent care să fi fost aplicată la situația sa particulară, comparativ cu alte persoane, motive expuse mai sus (vezi infra parag. 7.10), Colegiul director observă că a fost sesizat anterior cu privire la aspecte similare, relativ la prevederile art. 134 alin.1 din Codul Muncii.

7.13. Prin hotărârea nr. 383 din 23.06.2008, s-a emis un punct de vedere, sub aspectul principiului nediscriminării relativ la prevederile art. 134 alin.1 din legea nr. 53/2003, Colegiul Director fiind de opinie că nu ar putea fi reținută incidența principiului egalității. În acest sens, Colegiul a reținut următoarele: „Comitetul pentru Drepturile Omului din cadrul Organizației Națiunilor Unite, în Comentariul General nr.22 adoptat în 30 iulie 1993, privind Dreptul la libertatea de gândire, conștiință și religie prevăzut de articolul 18 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, în paragraful 4, precizează: „libertatea de manifestare a religiei sau credinței poate fi exercitată „individual sau în colectiv și în public sau privat”. Libertatea de manifestare a religiei sau credinței în închinare, participare, practică sau predare cuprinde o arie largă de acte. Conceptul de închinare se extinde la ritual și acte de ceremonie exprimând în mod direct credința precum și diferitele practici integrale unor astfel de acte, incluzând construirea unor locuri de închinare, folosirea formulelor de ritual și obiecte, expunerea simbolurilor și respectarea sărbătorilor și a zilelor de odihnă”.

7.14. În același Comentariu, cu privire la articolul 18, paragraful 3, Comitetul precizează: "Articolul 18.3 permite restricții aduse libertății de manifestare a religiei sau credinței doar dacă limitările sunt prevăzute de lege și sunt necesare pentru a proteja siguranța publică, ordinea, sănătatea sau morala sau drepturile fundamentale și libertățile altora...În interpretarea scopului clauzelor permisibile de limitare, Statele parte ar trebui să pornească de la nevoia de a proteja drepturile garantate prin Pact, inclusiv dreptul la egalitate și non-discriminare având în vedere orice criteriu specificat în articolele 2, 3 și 26. Limitările impuse trebuie să fie stabilite de lege și trebuie să nu fie aplicate într-o manieră care ar vicia drepturile garantate de articolul 18. Comitetul observă că paragraful 3 al articolului 18 este de strictă interpretare: restricțiile nu sunt permise din motive care nu sunt specificate, chiar dacă acestea ar fi permise ca restricții altor drepturi protejate de Pact, așa cum este securitatea națională. Limitările pot fi aplicate doar pentru scopurile descrise și trebuie să fie în directă legătură și proporționale nevoilor specifice pentru care au fost prevăzute. Restricțiile nu pot fi impuse în scopuri discriminatorii sau aplicate într-o manieră discriminatorie.”

7.15. Comitetul privind Drepturile Economice, Sociale și Culturale, în Comentariul General nr. 18 adoptat în 24 noiembrie 2005 privind Dreptul la Muncă prevăzut în articolul 6 al Pactului internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, în Capitolul II. „Conținutul normativ al dreptului la muncă” precizează: „parag.12. Exercițiul muncii în toate formele sale și la toate nivelele necesită existența următoarelor elemente esențiale și interdependente,

implementarea depinzând de condițiile prezente în fiecare Stat Parte: ...b)...: (i) Articolul 2, alin.2 și articolul 3, Pactul (interNațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale n.n.) interzice orice discriminare în accesul și menținerea muncii pe bază de ... religie...sau orice alt statut, care are ca scop sau ca efect restrângerea sau înlăturarea exercitării dreptului la muncă, în condiții de egalitate. Potrivit articolului 2 al Convenției O.I.M. nr.111 (Organizația Internațională a Muncii n.n.) Statele părți ar trebui „să adopte și să urmeze o politică națională pentru promovarea, prin metode corespunzătoare condițiilor și practicilor naționale, a egalității de tratament și oportunități în domeniul muncii și al ocupării, din perspectiva eliminării oricărei forme de discriminare.”...

În cadrul aceluiași Comentariu General, Comitetul privind Drepturile Economice, Sociale și Culturale în Capitolul IV. „Violari”, parag. 33 precizează: „Principiul non-discriminării menționat în articolul 2, alin.2 al Pactului are aplicabilitate imediată și nu este subiect al implementării progresive nici dependent de resursele disponibile. Acest principiu este direct aplicabil tuturor aspectelor corelative dreptului la muncă...”

7.16. Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr.30/1994, publicată în Monitorul Oficial nr.135 din 31.05.1994, prevede în articolul 9 că: „Orice persoană are dreptul libertatea de gândire, de conștiință și de religie; acest drept include libertatea de a-și schimba religia sau convingerea, precum și libertatea de a-și manifesta religia sau convingerea în mod individual sau în colectiv, în public sau în particular, prin cult, învățământ, practici și îndeplinirea ritualurilor. Libertatea de a-și manifesta religia sau convingerile nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru siguranța publică, protecția ordinii, a sănătății sau a moralei publice ori pentru protejarea drepturilor și libertăților altora”.

7.17. În jurisprudența sa, cu privire dreptul la religie prevăzut de articolul 9 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că practicile și îndeplinirea de ritualuri privesc un anumit comportament religios exteriorizat prin participarea la oficii, procesiuni iar un anumit comportament religios, manifestat prin cuvinte sau acțiuni, este legat de convingerile religioase ale persoanei. (CEDO, 25 mai 1993, cauza Kokkinakis vs. Grecia, Seria A, nr.260-A, parag.31) Curtea Europeană a statuat ca sunt protejate prin articolul 9 doar acele acte care sunt parte a practicilor unei religii sau credințe într-o „formă general recunoscută”.(CEDO, cauza C v. United Kingdom, App. No.10358-1983; cauza V v. Netherlands, App. No.10678/1983, cauza Van Den Dungen v. Netherlands, App.no.22838/1993; cauza CJ, JJ si EJ v. Poland, App. No.23380/1994; cauza Serif v. Grecia, 2001, 31 EHRR 20.)

7.18. Colegiul Director subliniază faptul că după cum a statuat Curtea Europeană în multe din hotararile sale în materie, „libertatea de gândire, de conștiință și de religie reprezintă unul din fundamentele unei societati democratice în sensul Convenției Europene a Drepturilor Omului. Aceasta ține de ideea de pluralism-idee dobândită cu greu de-a lungul secolelor-inerentă pentru o asemenea societate. (CEDO, 14 decembrie 1999, Serif c/Grece, Recueil 1999-IX, parag.49; 18 februarie 1999, Buscarini et autres c/ Saint –

Marin, Recueil 1999-I, parag.34, 26 octombrie 2000, Hassan et Tchaouch c/Bulgaria, Recueil 2000 XI, parag.60) Privită din prisma dimensiunii sale religioase, această libertate se găsește printre componentele „cele mai esențiale ale identității spirituale a credincioșilor, ale concepției lor despre viață, dar ea reprezintă în același timp, un bun tot atât de prețios pentru atei, gnostici, sceptici sau indiferenți” (CEDO, 25 mai 1993, cauza Kokkinakis vs. Grecia, Seria A, nr.260-A, parag.31; 13 decembrie 2001, cauza Eglise metropolitaine de Bessarabie et autres c/ Moldova, Recueil 2001-XII, parag.114)

7.19. În garantarea dreptului la libertatea religioasă în relațiile de muncă legiuitorul român a optat pentru acordarea de două zile de sărbătoare legală pentru două sărbători religioase anuale, declarate astfel, de cultele religioase legale, altele decât cele creștine pentru persoanele aparținând acestora. Or, legiuitorul a acoperit astfel inclusiv situația acelor persoane care celebrează sărbători religioase anuale, altele decât sărbătorile de paști sau de crăciun celebrate de credincioșii creștini.

7.20. Or, din acest punct de vedere, în considerarea dreptului la libertatea religioasă și a dreptului la nediscriminare în muncă, Colegiul este de opinie că nu se poate reține incidența dreptului la egalitate în cauză”.

7.21. Luând act de susținerile părților, înscrisurile depuse la dosar și considerentele expuse mai sus, coroborat cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire restricție, excludere, deosebire, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu constituie fapte de discriminare conform prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. o copie a hotărârii se va transmite părților: B D cu domiciliul în

; Ministerul Internelor și Administrației Publice, cu sediul în Piața Revoluției nr. 1A, Sector 1, București; Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.I.R.A., cu sediul în Splaiul Independenței nr. 202 A, etaj 2, camera 1, Sector 6, București.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

